

Sorgvers til annonse

1

Det led mot aften,
din sol gikk ned,
din smerte stilnet
og du fikk fred.

2

Snart vil den
evige morgen
løfte det tårevåte slør.
Der i det fredfulle rike.
Ingen blir syke eller dør.

3

Ei ord eller blomster kan takke
deg for alt hva du var og gav,
de gode minner vi alltid vil gjemme,
din omsorg vi aldri vil glemme.

4

Så stille så stille
gikk solen ned
sov du vår kjære
og hvil i fred.

5

Flittig du var så lenge du orket.
Fredsomt du levet i all din tid.
Sovnet da Herren livsgnisten
Slukket.
Lyst er ditt minne – hvil i fred.

6

Mildt suser vinden
rundt hjemmet du elsket.
Farvel nikker skogen
du vernet så tro.
Takk kvitrer fuglene
som dagen deg hilset.
Stilt hvisker vinden:
Sov i ro.

7

Ett strevsomt liv har ebbet ut,
en flittig hånd har dovet.
Din arbeidsdag har nå tatt slutt,
ditt gode hjerte sovnet.

8

Et hjerte av godhet har sluttet å slå.
En gavmild hånd har dovet.
Vondt er å miste, vondt å forstå,
hvorfor så brått du sovnet.

9

Solen har gått ned
i våre liv,
men du vil leve
i våre hjerter for alltid.
Gud plukket de beste
blomstene fra jorden,
og du var en av dem.

10

Ditt liv du alltid bygde
på kjærlighetens grunn.
Du tenkte først på andre
helt til siste stund.

11

Hjertet som banket for andre,
for alltid har stilnet av.
To flittige hender er foldet,
som aldri tok, men gav.
Verdig du gikk gjennom livet,
var trofast, ærlig og snill.
For alt hva du var for oss alle,
vi minnes og takke vil.

12

Allting blekner, allting brister.
Livets røde tråd er skjør.
Den man holder av, man mister,
den man elsker mest, den dør.
Takk kjære for år som har gått,
takk for all omsorg vi har fått.

13

To snille, blå øyne er lukket,
et eigodt hjerte har sluttet å slå.
Sorg og smerte er nå borte.
Takk for den kjærlighet du lot oss få.

14

Avskjedens stund
for alltid har kommet,
solen har senket sine stråler i fred.
Stille er vår siste hilsen,
sov godt kjære Hvil i fred.

15

Møtes og skilles er
livets gang.
Skilles og møtes er
håpets sang.

16

Du ska itte trø i graset.
Spede spira lyt få stå.
Mållaust liv har og e mening,
du lyt sjå og tenke på.
På Guds jord og i hass hage
er du sjøl et lite strå.

17

Da vinteren kom,
du tok farvel med livet.
Når våren kommer, det spirer
blomster på din grav.
I en duggfull morgen
hvisker vinden stille:
Kjære, takk for alt du gav.

18

Det hjertet som banka så varmt for oss alle,
og øyne som lyste og strålte så ømt,
har stansa og sløkna
til sorg for oss alle.
Hva du har vøri,
skal aldri bli glømt.

19

Hvor tomt og stille
det ble her hjemme,
når den vi elsket forlatt oss har.
Ei mer vi hører din kjære stemme,
men vi vil minnes deg slik du var.
Takk kjære, for år som er gått,
takk for all kjærighet vi har fått.
Hvil i fred kjære

20

Vi takker deg mamma
for alt du oss ga,
av kjærighet, omsorg,
du alltid der var.
I en del av vårt hjerte
du alltid vil være.
Å ha deg som mamma
var en stor ære.

21

Ei blomster, ei tårer
kan takke deg, mor,
for alt hva du var
for oss her på jord.
Et eksempel på godhet
du har fått oss lære,
derfor vi alltid
ditt minne vil ære.

22

Så lukker vi deg i hjertet vårt inn,
og gjemmer deg innerst der inne.
Der skal du fredfylt bo i vårt sinn,
som vårt aller kjæreste minne.

23

Hva du led det ingen kjenner
stille selv du smerten bar.
Smilte dog til dine venner,
takk for alt du for oss var.

24

Dødens makt kan ingen hindre,
men gode minner kan sorgen lindre.

25

Du sovnet så stille
da natten kom,
men nå er du borte
og plassen helt tom.
Tenk, du har gått fra oss,
ditt liv har tatt slutt,
du gav oss så mye,
vår kjære.....

26

Hvor tomt og stille
det blir her hjemme,
når den vi elsket
forlatt oss har.
Ei mer vi hører
din kjære stemme,
men vi vil minnes deg
slik du var.
Takk kjære.....
for år som har gått,
takk for all kjærighet
vi har fått.
Hvil i fred kjære.....

27

Vi ville så gjerne
få ha deg i blant oss,
men slutten er nådd på
den jordiske vei.
Godhet og glede du
alltid gav oss.
En inderlig takk,
fra oss alle til deg.

28

Du sovna så stille
då natta kom.
No er du borte
og plassen tom,
men minna vil leve
i våre sinn.
Dei vil me gjøyma
i hjarta inn.

29

Det kom en stille vind
og strøk ditt trette kinn.
Tok deg med,
så du fikk hvile og fred.

30

Aldri en klage, aldri et krav,
alltid takknemlig for det lille vi gav.
Takk for alt, kjære.....

31

Ild prøver gull,
og nød prøver venner.
Men kjærlighetens makt
i sorgen du kjenner.

32

Du etterlater oss så
mange gode minner.
Du var bestandig så humørfyllt
og lett å bli glad i.
Lang var sykdommen din,
men tappert og tålmodig du led.
Takk for alt kjære, hvil i fred.

33

Du etterlater oss så
mange gode minner.
Du var bestandig så humørfyllt
og lett å bli glad i.
Lang var sykdommen din,
men tappert og tålmodig du led.
Takk for alt kjære, hvil i fred.

34

Snill og god har du vært her i livet,
stille og taus ifra oss du går.
En takk fra oss alle for hva du har givet,
gjennom så mange trofaste år.

35

Et strevsomt hjerte
har sluttet å slå.
To skapende hender
kan hvile nå.

36

Avskjedens stund for alltid
har kommet,
solen har senket sine stråler
i fred.
Stille er vår siste hilsen,
den siste hvisken:
Sov godt kjære.....,
hvil nå i fred.

37

Så kom dagen og siste timen
og livets vei ved enden var.
Takk for år og gode stunder.
Takk for alt du for oss var.

38

Stille kom døden,
den kom som en venn.
Tok mor ved hånden
og førte henne hjem.

39

Herren gir oss mange goder
her i livet om igjen,
men han gir oss kun en moder
hennes får vi ei igjen.

40

Fra livet til døden
Er veien så kort.
Vi kan ikke fatte
at du har gått bort.

41

Så kom dagen,
den siste timen på jord.
Nå på den andre siden
i himmelens hjem du bor.

42

Ha takk for hvert et minne
du etterlatt oss har.
Det vil vi alltid verne om
til selv vi avskjed tar.
Takk for din godhet,
du var oss alle så kjær.
i minnet du alltid
vil være oss nær.

43

Du var så vond å miste.
Du var så god å ha,
men alle gode minner
kan ingen fra oss ta.

44

Du sovnet så stille da reisen var slutt.
Fra alt som deg plaget nå hviler du ut.

45

Plassen der du gikk og kom,
står for alltid tom.
Ha takk for alt du kjære,
ditt minne vil vi alltid bære.

46

De trette lemmer har
lagt seg til hvile,
de flittige hender har
lagt seg til ro.
Nå er du hjemme
hos Jesus for evig,
bedre enn der kan du ikke bo.

47

Den dagen jeg går
for ikke å vende tilbake.
Jeg vil at dere husker meg
slik som jeg var.
Det blir ikke bedre
mine kjære, om dere gråter,
da intet kan endre
det savnet vi har.
Den dagen dere står her
og kanskje meg savner,
jeg vet at dere lever
og livslysten har.
Mine elskede kjære,
jeg vil at dere våkner
og lever de dager,
den tid dere har.

48

Det suser så stille en sørgesang i
bjørkene her hjemme, hvor du kom
og gikk en gang.

49

Takk for at du fulgte oss på våre veier.

50

God natt! God natt!
Kryp under ditt dekken
med nelliker stukket,
med roser besatt,
med sølvhvite blader
fra bringebærhekken!
I morgen igjen,
hvis Gud så vil,
vekkes du opp
av fuglenes spill.

51

Fra ditt liv så lett vi finner
gode, rike, vakre minner.

52

Kjæreste

Takk for all kjærighet og omsorg, kunnskap, latter og lek.
Vi savner deg.